

Martin Widmark, Emma Karinsdotter
și Emilia Dziubak

Doamna Spanac

Traducere din limba suedeză de Roxana Dreve

Hei? Mă auzi? Uită-te aici! Sunt eu, stejarul. Bine ai venit pe
tărâmul spanacului, cum obișnuim noi să-i spunem. Vino să-ți
povestesc ceva.

Vezi pădurea și pârâul învolburat? Frunzele foșnesc și ane-
monele chicotesc. Și dacă asculți cu atenție, poți auzi pământul
cântând. Iarna lungă s-a sfârșit. Primăvara e pe drum! Ca de
atâtea ori până acum. Dar știi ce? Primăvara n-a fost întotdeauna
primită cu brațele deschise în această pădure.

Stai aici, lângă rădăcinile mele, o să-ți spun povestea ei.

A fost odată ca niciodată o zi obișnuită de primăvară, la fel ca
aceasta. Printre pietre se vedea fluturând o pălărie verde. Era
Doamna Spanac. Umbla prin pădure cu pași mici și hotărâți.
Așa cum obișnuia să facă în fiecare primăvară.

— Liniște, țineți-vă gura! Înapoi în pământ! a strigat ea către
toate plantele care abia începuseră să crească.

Anemonele albe au amuțit. Viorelele și-au plecat speriate
gâtul subțire. Melcul fără cochilie s-a pitit atât de repede, încât
aproape a stabilit un record mondial. Noi, cei din pădure,
ne-am ținut respirația. Chiar și bursucul morocănos, care toc-
mai se trezise din somnul său de iarnă, privea neliniștit în jur.

